

VONNIS

nummer : 2327

datum : 24.5.2005

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 4C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.99.799-96

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**
Gezien de aanstelling als burgerlijke partij door:

- 004650 1) : , voorheen wonende te
 , thans wonende
- 004651 2) , wonende te
- 004652 3) , wonende te
- 004653 4) , wonende te

bij akte verleden door onderzoeksrechter ; te
 op 14 augustus 1996, het onderzoek geopend zijnde
 ingevolge deze aanstellingen als burgerlijke partij;

TEGEN:

004654 met identificatienummer
 met zetel gevestigd te

BETICHT VAN:

Te

A. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikels 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999),

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen

als eigenares, die de opstelling van een vast of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven;

I. op het onroerend goed gelegen te

gekadastraerd als landhuis met aanhorigheden

met een globale oppervlakte van
eigendom van

bij akte verleden op 2 mei 1991, overgeschreven te 2°
Hypotheekkantoor op 11 juni 1991, boek

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), zoals thans omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999),

van 2 juli 1999 tot 30 april 2000,

te hebben instandgehouden, nl. 5 prefab klaslokalen

II. op het onroerend goed gelegen te

gekadastraerd als grond
met een globale oppervlakte van
eigendom van

bij akte verleden op 11 december 1995, overgeschreven te
2° Hypotheekkantoor op 27 december 1995, boek

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), zoals thans omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999),

van 2 juli 1999 tot 30 april 2000,

te hebben instandgehouden, nl. 5 prefab klaslokalen

B. van 1 mei 2000 tot 27 oktober 2000,

Bij inbreuken op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999),

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen

als eigenares, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven;

I. op het onder tenlastelegging A I omschreven onroerend goed, de onder tenlastelegging A I omschreven werken, voorzien in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999), verder te hebben in stand gehouden

op het onder tenlastelegging A II omschreven onroerend goed, de onder tenlastelegging A II omschreven werken, voorzien in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999), verder te hebben in stand gehouden

Gezien het bewijs van inschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der Hypotheken 2° kantoor te _____, dd.27.10.2004, ten rande van de overschrijving van de titel van verkrijging,

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partijen _____ en _____
; in hun middelen en besluiten, ontwikkeld door meester _____
; advocaat bij de balie te _____ ;

Aangezien burgerlijke partij _____ heden niet meer verschijnt;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door meester _____, advocaat bij de balie te _____

Beklaagde wordt vervolgd voor het instandhouden van 10 prefab klaslokalen die zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen werden opgetrokken.

Bij decreet van het Vlaams Gewest van 4 juni 2003 werd een derde lid ingevoegd in artikel 146 van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening:

“De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet: 1) voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijke kwetsbare gebieden, 2) voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden, 3) of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.”

Door de wijziging van het decreet beoogde de decreetgever het wederrechtelijk instandhouden niet langer strafbaar te stellen tenzij in drie voormelde uitzonderingsgevallen.

Bij arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005 werden volgende woorden in dit artikel 146 vernietigd: “2) voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden, 3) of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.” (arrest nr.14/2005 van 19 januari 2005).

Een vernietigingsarrest heeft absoluut gezag van gewijsde, ten aanzien van iedereen, vanaf de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad (artikel 9§1 van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof). De vernietiging heeft terugwerkende kracht tot op het ogenblik waarop de vernietigde bepaling in werking was getreden.

Na dit vernietigingsarrest van het Arbitragehof is de thans geldende decretale regelgeving van artikel 146, lid 3 van het decreet van Vlaams Gewest houdende organisatie van de ruimtelijke ordening zo dat de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken op de ruimtelijke ordening niet langer geldt, tenzij in nog slechts één uitzonderingsgeval, met name wanneer de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

Niettegenstaande de in de tenlastelegging voorziene incriminatieperiode loopt van 2 juli 1999 tot 30 april 2000 kan beklagde de toepassing vragen

van de huidige omschrijving van artikel 146 na het vernietigingsarrest van het Arbitragehof, nu de strafbaarheid van het misdrijf instandhouden daarin aanzienlijk wordt beperkt en dus als een voor de beklagde mildere strafwet in de zin van artikel 2, lid 2 Sw. moet worden beschouwd.

Nu uit het dossier blijkt dat de en de
op haar gronden opgetrokken prefab klaslokalen niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, dient volgens de huidige decretale regelgeving te worden besloten dat de strafsanctie voor het instandhouden van de prefab klaslokalen niet langer geldt.

De rechtbank acht de inbreuken voorzien onder de tenlasteleggingen A en B derhalve niet meer strafbaar, zodat de strafvordering vervalt.

Betreffende de herstellvordering en de vordering tot schadevergoeding van de burgerlijke partijen en

De burgerlijke partijen en
vorderen van beklagde een schadevergoeding en het herstel in de oorspronkelijke toestand met effectieve verwijdering van de prefab klaslokalen op straffe van een dwangsom.

Niettegenstaande het door de rechtbank vastgestelde verval van de strafvordering is de rechtbank nog steeds bevoegd om uitspraak te doen over de burgerlijke vordering nu deze vordering werd gesteld voor het verval van de strafvordering. De akte van burgerlijke partijstelling waarmee de burgerlijke vordering werd gesteld dateert van 14 augustus 1996.

Een herstelmaatregel is een maatregel van burgerlijk aard die ertoe strekt om in het algemeen stedenbouwkundig belang de nadelige gevolgen van een misdrijf ongedaan te maken (Debersaques, G., "Handhaving", in Handboek ruimtelijke ordening en stedenbouw, Brugge, die Keure, 2004, 855).

Door de burgerlijke partijen noch door het openbaar ministerie wordt echter betwist dat de 5 prefab klaslokalen voorzien onder tenlastelegging A.I inmid- dels werden verwijderd en dat voor de 5 andere prefab klaslokalen voorzien onder tenlastelegging A.II door de Bestendige Deputatie op 11 september 2003 een regularisatievergunning werd verleend (stuk 4 van de bundel van beklagde).

Gelet op deze elementen dient te worden vastgesteld dat de herstellvordering van de burgerlijke partijen thans zonder voorwerp is geworden en dient de burgerlijke vordering tot schadevergoeding als ongegrond te worden afgewezen.

De rechtbank stelt voor dat met betrekking tot de wederzijdse bewoonbewaarde, partijen best tot rechtstreekse dialoog overgaan.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 186, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet 3.5.2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.06.2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

**Rechtsdoende op tegenspraak ten opzichte van beklagde en de burgerlijke partijen
en
en bij verstek ten opzichte van de burgerlijke partij**

De rechtbank acht de strafvordering voor de tenlasteleggingen A en B vervallen gelet op de niet meer strafbaarstelling van de inbreuken.

Legt de kosten van het geding belopende op 218,97 euro ten laste van de Staat.

Betreffende de herstellvordering en de vordering tot schadevergoeding van de burgerlijke partijen

Stelt vast dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is.

Wijst de vordering tot schadevergoeding af als ongegrond.
Verwijst de burgerlijke partijen tot de kosten door henzelf gemaakt;

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend en vijf.

AANWEZIG:

Ondervoorzitter, voorzitter van de kamer,
rechter
rechter
plvv. rechter
substituut-procureur des konings,
griffier.